

matig aderverloop. Bij het ♀ zijn ze glad. De verspreiding is groot, de soort is bekend van Noord-Indië, Tonkin, Malacca, Sumatra, Java, Celebes, Ambon, Aru, Key, Tenimber en de Philippijnen.

11. *Acygonia difformis* Rpke. 1948 = *Chilcasa falcata* Swinh. 1885.

Pas nadat ik mijn beschrijving gepubliceerd had, ontdekte ik de synonymie. Latere auteurs schrijven *Chilkasa*. De soort is door SWINHOE beschreven van Bombay, later door hem ook van de Khasis vermeld. Volgens CANDÈZE 1927 en DE JOANNIS in Annam en Tonkin, volgens PROUT 1926 van Borneo, en door mij 1948 van Java en Sumatra opgegeven.

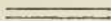
Summary

A new arrangement is given for the Malayan *Dudusa* species, *D. vethi* Sn. occurring in Sumatra and Borneo, *D. javana javana* Rpke. in Java and *D. celebensis celebensis* Rpke. in Celebes.

Entomogramma falcata Pagenst. is recognized as a synonym of *Tiruvaca subcostalis* Walk.

Acygonia difformis Rpke. is the same as *Chilcasa falcata* Swinh.

Wageningen, Laboratorium voor Entomologie der Landbouwhogeschool, April 1953.

Nomenclatuur van de Nederlandse Microlepidoptera 1. Het is bekend, dat de familie Tineidae een zeer oude tak der Microlepidoptera moet vertegenwoordigen. Deze opvatting, berustend op de eigenaardigheden van nervatuur en maxillaire palpen, wordt ook gesteund door het vaak voorkomen van zeer grote verschillen in de mannelijke genitalia van uitwendig wel op elkaar gelijkende soorten; blijkbaar zijn de vormen, die de gapingen in de geleidelijke ontwikkelingsreeks van de genitalia overbrugden, sinds lang uitgestorven en verdwenen. Nu tegenwoordig zoveel aandacht aan de studie van de genitaalkenmerken wordt geschonken, rijst de gerechtigde vraag, of dergelijke grote genitaalverschillen niet van generiek karakter zijn, met andere woorden, of het niet juist zou zijn de thans bekende genera van de Tineiden veel verder te splitsen.

Onlangs is AMSEL (in HARTIG & AMSEL, „Lepidoptera sardinica”, *Fragm. Entom.*, vol. 1, fasc. 1, p. 137—139, 1951) aan deze wenselijkheid tegemoetgekomen, door het geslacht *Scardia* Tr. te onderverdelen. Dit is geschied aan de hand van de verschillen van de bouw van de maxillaire palpen, van de natuur en vooral van het mannelijk genitaalapparaat. Drie genera resulteerden:

Scardia Tr., met *polypori* Esp.,

Microscardia Ams., met *boleti* F. en

Montescardia Ams., met *tessulatella* Z.

De talrijke exotische soorten van „*Scardia*” zijn ter revisie voor een volgende onderzoeker overgebleven.

Van de behandelde soorten komt alleen *Microscardia boleti* (F.) in Nederland voor. — A. D.

Macrothylacia rubi L. Met de kweek van de rupsen heb ik dit jaar een vrij gunstig resultaat gehad. Ik gebruikte daarvoor een flinke bus van 50 × 30 × 30 cm. Op de bodem deed ik een laagje rivierzand en daarop een flinke hoeveelheid veenmos en heide. Het geheel dekke ik af met enkele glazen platen, die voldoende lucht doorlieten.

De bus zette ik op een zonnige plaats boven op de grond. Begin Mei bleek, dat 16 van de 22 rupsen verpopt waren. Alle hadden hiervoor het veenmos uitgekozen, dus het vochtigste gedeelte.

H. SLEENHOFF, Pieter Vreedestraat 53, Waalwijk.